

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

C ante H

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

grand pefi. German. Große Erben bey dem Meer in wecht man die groffen Fiſch fangt vnd ſaget. Hispan. Almadrana de atones. Pol. Pręty ymorę edy wielkierby Comia y maffalaia. Vng. Hely abol bog halakat foxuk be. Ang. Places where great fiſhes haunt and are taken. Plin. lib. 37. cap. 5: Ferunt & in ea infula tumulo reguli Hermiz juxta ceteras matmoreo leoni fauſc inditos oculos ex ſmaragdis.

Ceu, adverbium ſimilitudinis, idem ſignificans quod Tan quā vel quāſi: magisque eſt Poetarum quā Oratorum: ſed quo multi & præſertim Plinius, utuntur. [Pol. chemi. vici. vici.] Gal. Comme, quaſi, ſunt aini que. Ital. Come. German. Oieit aſſi om mit. Hispan. Aſſi como. Polon. Iakoby, romnie. Vngar. Vzymont. Ang. Aſſi like.] Virg. 2. Aen. Adverſi rupto ceu quodam turbine venti Conſiſunt. Plin. lib. 3. cap. 17: Incremento terga ceu quodam in citamento flagellantur.

Cevla, ſ. p. Genus vacca humilioris. [Polon. Krowka romna. Vng. Gboly, maſſone w no galya. Angl. A little milke cowe.] Colum. lib. 6. cap. 23: Melius etiam in hoſ uſus altina vacca probatur, quas ejus regionis incolæ Cevae appellant. Ex ſunt humilis ſtaturæ, lactis abundantes: propter quod remotis earum ſectibus, generoſum pecus alieni educatur uberibus.

Ceverē, *καυλαρα* dicitur, *καυλαρα* dicitur, *καυλαρα* dicitur. Ariſtophani in avibus, *καυλαρα* pen. prod. eſt clunes movere, quod fit adulando, ut in canibus videmus. Perſius: An Romule ceves?

C ante H

C. B. In notis antiquorum, Cuſtos hæredum.

Chæredid eſt, ſalve. Martial. lib. 5.

Chærophylloſon. [*χαροφυλλοſον*. Pol. *Trzebula*.] Herba eſt. paſſinacæ erraticæ, ſive danci folio aliquanto tenuiore, radice caudicante, ſubamarā. Veteres *Chærophylloſon* appellantur. Nam Chærophylloſon nomen recentius eſt, a comæ luxuria, & aſpectus jucunditate (ut videtur) impoſitum. Hodie à vulgo herbariorum *Chæroſilium* appellatur, Græca & Latina voce in unam coalceſcentibus.

Chiliasis, ſ. *χίλιας*, à medicis appellatur *laxatio articularum*, quum ſcilicet ex latitudine nimiove labore, aliave ex cauſa evenit, ut laxatis vinculis membrum excidat: ut ſi radius in brachio à cubito ſubmoveatur, ita ut locus quidam in medio vacuus relinquatur. [Polon. *Winiſſonia* eſt *onko*. Vngar. *Ki ſicemolſi*.]

Chiliasis, pen. prod. Tunicae genus quod & Græci *χίλιας* vocant à laxitate: vel (ut quidam volunt) nodus tunicae muliebriſ, quod connexa circa cervicem, tunica ſubmittitur.

Chiliasis, ſ. p. [*χίλιας*. Gal. *Glande, glandole*. Ital. *Chianola, natia*. German. *Ein böſe irät* oder *bün vnder der haut*. Hispan. *Graniza*. Polon. *szafel*. Vngar. *Eneſ ſchm wliſw*, *tyuk ſchm*. Ang. *A white kernel*.] Collectio ſub cute, & buboni & Aegyptiæ tabæ ſimilis, dolorem ſi tangatur, afferens: à Latinis à Grandio dicitur.

Chiliasis, *χίλιας*, Gemma quæ grandinum colorem & figuram habet adamantinae duritiæ. Plin. lib. 37. cap. 11.

Chalazion, [*χάλιαζον*. Pol. *brodaweczka na powiekach*. Ang. *Arpa*.] Tuberculum eſt in oculorum palpebris, non diſſimile illi, quod à Græcis *χάλιαζον* appellatur: diverſæ tamen figuræ, & mobile ſi hac atq; illuc pellatur. Recentiores medici *Grandiæm* appellant.

Chalcanthum, n. l. [*χάλκανθος*. Gal. *Vitriol ou couperuſe*. Ital. *Vitriolo*. German. *Witriet* oder *Schwefelſchwefel*. Hispan. *Capparis*. Pol. *Cermid* o *ſzwieczka, mircalium*. Vng. *Galicz kő*. Ang. *Coperas* or *vitriall*.] Corpus eſt metallicum, quod à Latinis atramentum futorium appellatur. eſt autem duplex, ſoſſile & factitium. Foſſitium aliquando eſt caruleū, aliquando pallidum, aliquando candidum & pellucidum in morem vitruande & *Vitruolum* à vulgo appellatur. Factitium verò ex qua pluvia ſit per metalla deſluente in lacunam, qui inde ab iis quæ metalla ſunt damnati in vaſa ampla ſiſtilia perferunt, in quibus paucis diebus concreſcit. Dicitur Chalcanthum, quaſi ſlos æris. Atramenti autem futorii nomen accepit, quod ex eo aqua diſſoluto corium denigretur. Vide de hoc plura apud Dioſcoridem libro 3. & apud Plinium libro 34. cap. 12.

Chalceos, Herbae gendis eſt apud Plin. lib. 21. cap. 12. ſpinoſos habens aculeos.

Chalceum, Herbae etiam genus eſt apud eundem li. 26. ca. 7: Item herba Chalceum è vincis contra imponitur.

Chalcitice, *χάλκιτις*, Aeracia fabrica. Nam *χάλκιτις* faber ærarius eſt, quem excuſorem Quintilianus interpretatur.

Chalcids, *χάλκις*, Serpētis venenoli genus eſt è genere laecetarum, quaſi à ærei coloris lineis in tergo habent: unde & nomen habet. Plin. lib. 32. cap. 3: Quippe adverſus ſcorpiones ex vino bibuntur, adverſus phalangia & araneos ex mulſo, adverſus Chalcidas cum myrtice. Idem lib. 29. cap. 5: Lacera, quam hi ſepa, alii chalcidem appellant. Chalcidis lacera meminit & Ariſtoteles de animalibus. eſt & Chalcis

Homero avis nocturna, ex genere accipitrum, bellum inter necinum cum aquila gerens. Plin. lib. 10. cap. 8. cymnidin vocat. eſt & Chalcis piſcis quidam ex genere chomborum apud Plin. lib. 32. cap. 11.

Chalcites, *χάλκιτις*, Gemma æris coloris, ſed nigrioris. Plin. lib. 37. cap. 11.

Chalcophonos, *χάλκιφωνος*, Gemma quæ illiſa, æris tinnitum reddit. Plin. lib. 37. cap. 10.

Chalcoſmaragdus, *χάλκοſμαργδος*, Gema ex genere ſmaragdorum, æneis venis turbida. Plin. lib. 37. cap. 5.

Chalcids, m. l. Exiguum pondus erat apud Atticos, quos decies ſumptum, obolium conſiciebat. Plin. lib. 22. cap. ult. Drachma Attica denarii argentei habet pondus: eademq; ſex obolos pondere efficit, obolus decem chalcos.

Chalēpi verſus, *χάλειπος*, Dicitur dari, aſper, ac prolatu difficile, quaſi eſt verſus Virgilianus: Quæ dropedante putem tonitu quatit ungula campum. [Pol. *Niſchid* vult *niepiſſenni* vult *ſ. P. G.*]

Chalix, *χάλιξ*, Lapis genus, ex quo deducitur ignis.

Chalybs, Vide in PROPRIIS.

Chama, à Græcis [*χάμα*. Vn. *Tſiga*.] ſpecies ſunt concharū. Aliud in mari videtur piſcis eſſe genus chamae, quas Hiſtulas quidam interpretantur, habetis vulvæ, ſicut & qui Erichthonio hoc eſt, Rubelliones dicuntur: Chamarum duo traduntur genera, ſcilicet, Tracea: hoc eſt, aſperæ, mali ſucci, quæ & oſitea cognominant, & in Macedonia Corycos, & Athenæ Crios. Alterum leves multo meliores & craſſiores: ob id Pelorides & Peloridæ à quibusdā & Baſilicæ vocantur, & ab Helio Spartiano Liſtina: id eſt, Lithoſtrea, ſi mendose legatur. Plin. lib. 32. cap. ult. Chamarum plurima genera recenter Chamarum, inquit, genera perperam editum canctorum, legitur Chamaram. 1. Camétrachea [*χάμα τράχηα*], qua chamaram reſta duriliſſima. 2. Camaleos [*χάμα λεός*], vel *χάμα λεός* eſt ingens, generis varietate diſtantes & totū dicitur. 3. Chamæ glycymerides [*χάμα γλυκύμεριδες*] à dulcedine ſi dicitur, quæ ſunt majores quæ peloridæ. 4. Colycia ſive Conophya, aliis Corycia. Additur apud Athenæum aliud genus Camenigra, [*χάμα νιγρά*], vel *χάμα νιγρά*.

Chamaeris, *χάμα ερις*, [*χάμα ερις*. Gal. *Herbe appellee hibern*. Ital. *Ebulo*. Germ. *Amis*. Hiſp. *Hierzo*. Pol. *Chech*. Vng. *Földi vira*. Ang. *Daywort*, or *waldwort*.] Sambuci genus eſt humilior, quod à Latinis Ebulum appellatur. Plin. lib. 24. cap. 1. Sambucus habet alterum genus magis ſylveſtre, quod Græci *Chamaeris*, alii Helion vocant, multo brevius.

Chamaeris, *χάμα ερις*, Ex ceraſotū genere humiliſſima, terna raro altitudinis cubita excedentes. Plin. lib. 15. cap. 25. Sunt & Macedoniae parvæ arboris, raroq; tria cubita excedentis: & minore etiamnum ſtutice chamaeris.

Chamæcypariſſos, [*χάμα κίπρις*. Germ. *Cyperſtraut*.] Herba quæ ex vino poſta, contra venena ſerpentium omnium, ſcorpionumq; pollet. Plin. lib. 24. cap. 15. Ruellius docet, plurimum eſſe fruticem, in hortis ſeri ſolitum, foliis incanis, cupreſſi arboris folia odore & figura referentibus. Vnde & à vulgo *Cyperſus* appellatur. eſt qui puſilla cupreſſum adroſinum ſteminum vocent, à ſimilitudine quam hæc cum arbore in multis habet. [Pol. *Cypri*.]

Chamaeciliſſus, [*χάμα κίλις*. Germ. *Chundtreut* oder *ein in der Eſſen*.] Genus hederæ, quæ nunquam ſe ab humo atrolit. Compoſita dictio ex *χάμα*, quod humi ſive ad terram ſignificat, & *κίλις*, hederæ, eſt Sic Chamæplatani, vocantur humilis platani, & coacta brevitatibus.

Chamaedaphne, ſ. p. [*χάμα εδάφη*. Plin.]. [Gal. *Lavreſe*. Ital. *Chamedaphne*. Ger. *Wundtreut*: ſonſt auch *Wundtreut*. Hiſp. *Lavel bravo*, *lavreſe*. Pol. *Bluſka*. Vng. *Folye barotyia*.] Herba eſt in hortis ſeri ſolitā in funiculi modum ſete pomigenæ, & vicia quæq; vinciens, unde & Vincapervincia ab eodem appellatur: Folia habet lauro ſimilia, idco chamaedaphne: hoc eſt, parva laurus appellatur: ſtorem autem violæ ſimilem: de hæc Plin. lib. 21. cap. 11. Dioſcoridi *χάμα εδάφη* dicitur: eſt & altera Chamædaphne ſpecies, cujuſ idem Plin. meminit li. 24. cap. 15: Chamædaphne (inquit) unico ramulo eſt, cubitali ſete, folio tenui, lauri ſimilitudine: cujuſ ſemen rubens admiſtum foliſ, illinuitur capitiſ doloribus recentib. Hanc Romanæ Latroſiam aut *Latroſiam* appellant Dioſcorides autem, & Galenūſ hanc ſolam chamaedaphneſ nomine noverunt.

Chamaedracontes, *χάμα δρακόντες*, genera ſerpentium.

Camædrops, *χάμα εδρυς*, apud Dioſc. lib. 3. cap. 11.

Chamaedryſ, [*χάμα εδρυς*. Gal. *Germanidree*. Ital. *Quercicola*, *Chamaedryſ*. Ger. *Rien bathenget* oder *ſtein betonien*. Hiſp. *Camardriol*. Pol. *Vjinka wjeka*. Ang. *Germanider*.] Herba eſt Plin. lib. 24. c. 15. quæ Latine *Tuſſago* dicit. Aliqui eā Chamædropem, alii Teucron appellavere. eſt dicitur autem Chamædryſ quæſi humilis

humilis & teterris quercus, Vulgo *Serratula* appellatur, teste Ruell. lib. 3. cap. 56.

Chamaelea, [ἡ χαμαίλευρα. Polon. *Dymyć, 1212, 1213, 1214.*] Herba quae similitudinem foliorum oleae habet. Plin. lib. 25. ca. 7. Mollem infra hunc succum est, qui in Gallia fit ex herba *Chamaelea*, granum cocci scilicet. Idem lib. 24. cap. 15. *Chamaelea* similitudinem foliorum oleae habet, sunt autem amara, odorata in petrosi palmum altitudine non excedente. Vulgus a foliorum similitudine *Olivellam* vocat.

Chamaeleon, *chamaeleonis*, [ἡ χαμαίλευρα. Herba est ex genere acauletarum: ita dicta a varietate foliorum. Mutat enim cum terra colorem, hic niger, illic viridis, alicubi cyaneus, alicubi croceus. Quibusdam in locis viscum gignit sub alis foliorum: unde & *lxix* appellatur. Eius duo sunt genera, album & nigrum, radicis colore distincta. Album Latini *Carduum* siliarium, quod fuit enecet, officinae *Cardopati* appellant. [Gal. *Charadrii*. Ital. *Cardo maris, cardo maculato*. German. *Klein oder woff Chamur*. Hisp. *Cardo pinto*. Pol. *Oliropiel*.] Nigrum Latini *Carduagium*, vel *Carduum nigrum*. [Gal. *Charadrius de qua on fait peindre le lait à faire fromage*. Ital. *Camelone nera*. German. *Woff oder schwarze Chamur*. Hisp. *Cardo pinto negro, cardo abogero*.] Vide Plin. lib. 22. cap. 13.

Chamaeleon, [ἡ χαμαίλευρα. Quasi parvus leo, animal est diversa varietate conspersum, ut pardus, & ad colores quos videt, conversione facillima variatur, praeter ad rubrum & album. Ab hac colorum mutatione oritur paremia, *Chamaeleontis* mutabilior, [ἡ χαμαίλευρα] ἡ μεταβάλλουσα. Competit in hominem versipilem, sive inconstantem, ac pro tempore se vertentem in omnem habitum. Nascitur in India, figurae & magnitudinis laetitia, nisi quod crura habet recta & excellentiora. Latera ventri junguntur, ut piscibus, & spina simili modo. Eminent rostrum simile sulco, cauda praelonga in tenuitatem desinens, & implicans se viperinis orbibus: unguis adano, motus tardior, ut testudini, asperum corpus ut crocodillo: habet oculos in recessu cavos, tenui discrimine praegrandes & corpori concolores, nunquam eos operit. Solum animalium nec cibo, nec potu alitur, nec alio quam aëris alimento: latet byeme, ut lacerta. Vide plura de *chamaeleonte* apud Plin. lib. 28. cap. 8.

Chamaeleuca, [ἡ χαμαίλευρα. Germ. *Brandtattich* / oder *Hofhaub*. Polon. *Przed, kwiat*.] Herba quae *Tussilago* dicitur, nascitur circa fluvios, folio populi, sed ampliore. Plin. lib. 24. cap. 15. Vulgus vocat *Vergulam caballinam*. Barbarus propuliginem & *Bechion*.

Chamaemelon, [ἡ χαμαίμελον. Gal. *Herbe qui on appelle Camemelle*. Ital. *Chamaemella herba*. Germ. *Camisem*. Hisp. *Manca-milla yerna confusa*. Polon. *Kamien, ruskien, zimnia*. Ang. *Camiselle*.] Herba est vulgo nota, ab odore mali sic dicta, quae alio nomine *Anthemis* appellatur. Medici recentiores *Chamaemelon* barbarè vocant. Eius tria sunt genera, floribus tantum distincta. *Leucanthemum*, *Chrysanthemum*, & *Eranthemum*: de quibus latius suis locis. Vide Plin. lib. 22. cap. 21. ubi corruptam Plini locum ita reponit: Genera eius tria palmum non excedens, flore tantum distincta: parvisq; floribus ut rutae folia, candidis, aut mellinis aut purpureis.

Chamaemelon parthenicum. Diosc. lib. 3. cap. 156.

Chamaemelon, inter alias linguas Sicularum cognomentum terris speciei *Antholochiae*, ut inquit Diosc. lib. 3. cap. 5.

Chamaemyrsinè, [ἡ χαμαίμυρσινè. Germ. *Meisflein*.] Fuit ex quo scopae fiunt, alias *Ruscus*. Nonnulli sylvestrem myrtum vocant, ex quo fit oleum *chamaemyrsinum*. Vide Plin. lib. 23. cap. 9.

Chamaepeuce, [ἡ χαμαίπευκε. Herba est folia habens laticis folia similia, lumborum spinæ doloribus propria. Plin. lib. 24. cap. 15.

Chamaepitys, [ἡ χαμαίπιτυς. Gal. *herb saumage*. Ital. *Chamaepite*. German. *deberpschen*. Hisp. *Pinilla*. Pol. *Powietrze pole, polum yle*.] Herba est Plin. lib. 24. cap. 6. a Latinis *Ajuga*, sive, ut alii legunt, *Abiga* vocata, ab abortu scilicet, quem facere creditur. Alio nomine *Thus* terræ dicitur. Eius tria sunt genera: unum sesquipedalibus furculis, flore & odore pinus: alterum brevius, & incurvum: tertium foliis scabris, digitali casulis crassitudine. Vulgus *ivam* appellat.

Chamaplatani, *Coactæ* brevitatis platani. Plin. libro 11. capite 2.

Chamarhyten. *Legestrutivum*.

Chamaerops, opis, [ἡ χαμαίροψ. Germ. *Gamanderis*.] Herba est myrsis circa caulem geminis foliis, capitula *Gracule* rosa, quae ex vino pota, lateri renibus convulsis, & ruptis medietat. Autor Plin. lib. 26. ca. 8. Ruellius eandem esse existimat, quam a *Mithridate* inventore *Mithridation* appellat.

Chamaeropes, vel potius *Chamaerops*, [ἡ χαμαίροπος. & Theo. *χαμαίροπος*.] Arborea sunt ex specie *dactyloidi*, quae & in Creta & in Sicilia nascuntur. Plin. lib. 17. ca. 4. de palmis. Vo-

cantur autem *Chamaeropes* folio latiore ac molli ad vitilia utilissima. Coptose in Creta, sed magis in Sicilia. Ita diste ab humilitate. Huius palmae medulla edulis est, diciturque *Cestione* a Serapione: quia palmae medulla seu cerebrum *ἡ χαμαίροπος* a Galeno vocatur.

Chamaeropses, [ἡ χαμαίροπος. Arborea sunt ex specie *dactyloidi*, quae & in Creta & in Sicilia nascuntur, folio latiore, ac molli, & ad vitilia utilissima. Vide Plin. lib. 17. cap. 4.

Chamaelyce, [ἡ χαμαίλυκε. Herba est lentis, folia habens, nihil se autollescit, in aridis petrosisque nascens. Vide Plin. lib. 24. capite 15.

Chamaeteris, quae & *Chamaerides*, [ἡ χαμαίτερις. a Graecis dicuntur, humiles & depressae imagines: quales sunt servarum & pedisequarum, quae ferè humi sedentes singuntur: *χαμαί* enim Graecorum adverbium Latine significat *Humiliter*. Plin. lib. 30. cap. 5. Scopam fecisse Apollinem Palatinum, Vestam sedentem laudatam in Servilianis hortis, duasq; *chamaeteras* circa eam.

Chamaezelōn, [ἡ χαμαίζελων. Herba est, teste Plinio, libro vigesimo septimo, capite decimo, quam quidam eandem esse credunt cum *gnaphalio*, cuius folia ita alba, & mollia sunt, ut plantè videantur tomentum, & pro tomento usurpentur. Est & aliud *Chamaeli* genus, quod & *Pentaphylon* a Graecis, & a Latinis *Quinq; folium* appellatur: cuius meminit idem Plin. lib. 25. cap. 9. [Germ. *Sassflügetraut*.]

Chamaelōpardalis, & *Chamelus*, Vide *CAMELOPARDALIS*, & *CAMELUS*.

Chamisa, *Crocodili* apud Aegyptios vocantur.

Chanoni, id est, *placenta*.

Chañōides, [ἡ χαñώιδες. canum genus ex chais: hoc est, ex lupis cervaris conceptum, ut videtur sentire *Hermolaus* in Plinio. Verisimilius tamen est, a *Chaonia* regione dictus, quemadmodum & *Molosos* a *Molossia*. *Chañōidum* canum originem refert *Iulius Pollux* ad æneum canem a *Vulcano* fabricatum.

Chaos, a. g. [ἡ χῆρα. Gal. *Confusion universelle de toutes choses, qu'on se tendent en profondeur inestimable*. Ital. *Confusione, chaos*. Germ. *Ein vermischung, verwirrung*. Hisp. *Confusion, mezcla, chaos*. Polon. *Mieszanka*. Vngar. *Zur zanar, meunek, fiddnek, zur Zanaria*. Ang. *A general confusion of all things, great deepness with darkness*.] *Heliōdus* in *Theog.* Omnium rerum initium vocat, quod ante omnes deos, deasq; natum sit: de quo & *Orpheus* in *Argonaut.* Alii appellant materiam caeli & terræ confusam atque informem, quae primum ex nihilo facta est, de qua postmodum omnia sigillatim per species varias formasq; proprias prodierunt: de qua *Scriptura* loquitur: *Qui fecit Mundum de materia informi.* *Lactantius* vtrò sic habet: *Nemo querat ex quibus ista materis, tam magna, tam mirifica opera Deus fecerit: omnia enim fecit ex nihilo.* Nec audiendi sunt poetæ, qui ajunt *Chaos* in principio fuisse: est, confusionem rerum atque elementorum: postea verò *Deum* direxisse omnem illam congeriem, singulasque rebus ex confuso acervo separatis, in ordinemque descriptis, instruxisse *Mundum* pariter & ornasse. Est autem hoc nomen Graecum, quod declinatur prima declinatione contractorum, hoc modo, *χῆρα, χῆρας, χῆρας*. Apud Latinos tantum in usu est *Chaos*, & ablativus *Chao*, quibus *Priscianus* peritendandam declinationem declinavit *Chaus, Chai, Cha*. Vng. lib. 4. *Georg.* *Aque Chao densos divum narrabat amores.* *Ovid.* lib. 14. *Metam.* Et noctem, noctisq; deos, *Ereboq; Chaoque* Convocat. *Dictum Chaos* a *χῆρα*, fundo, quod factu fuso est, confusio elementorum omnium. Antiquior quam *chaos*, *καὶ οὐρανὸς*. De re nimium prisca & obsoleta.

Characatus, adjectivum a Graeco *χαρακτός*. Germ. *Etidetes* km. Pol. *Tkarcina*. Vngar. *Szõb karo*.] quod inter cetera valium significat, sive pedamentum, cui vitis alligatur. Unde *Characata* vitis, quae quo pacto fieri solet, docet *Colum.* li. 5. cap. 4. *Mox (inquit) quae defixis aruadibus circummunitae, per stacumina calamorum materis ligatis, in orbiculos, gyrosq; struuntur, eas nonnulli characatas vocant.*

Charactas, a, [ἡ χαρακτῆρας. Plin. lib. 26. cap. 8. primum est thymali genus, ramos habens digitali crassitudine, cujus semen cum melle decoctum, in usus est ad catapota: hoc est, pilulas faciendas, solvenda alvi grata. Hanc officinae corrupto vocabulo *Catapociam* vocant. Alia quoq; *Characias* est (vulgò *Charactia*) quae septi modo in hortis fenestisq; per cancellos topiano opere digeritur. Sed de hac veteres nihil, *Hermolaus* *Corol.*

Charactēr, m. r. Signum, in signo, forma, figura. [ἡ χαρακτῆρ. Gal. *Characteres, marque, figure, formes, saon*. Ital. *Carattere, segno, figura, forma*. German. *Ein ferm i jochent bühn*. Hisp. *Forma, título de letra formal*. Pol. *Widmo, cybia*. Vn. *leg, jel bolyer*. An. *A mark, signe, seal or print in a thing*.] *Col.* lib. 11. cap. 2: *Nec minus majora quadrupedia charactere signari debent.*

hoc est, VII & XX unciis Græcis: nostra autem mensura seculi...

Chronicion, instrumentum est chirurgorum, quo minora officula extrahunt...

Chorades, Gall. Chorades. Ital. Chorades. Ger. Chorades. Hisp. Chorades...

Cholera, Lapis est ex genere smaragdorum, quem luba tradit in Arabia...

Choleræ, cholera, f. p. Gall. Cholera. Ital. Colera. Germ. Eis...

Choriambi, qui & Scæzontes dicuntur, dicti quasi claudi jambi...

Cholopxon, Abrotonum, apud Diosc. lib. 5. cap. 27. Chomel, atis, neut. gen. [Cristo]

Chondros xiphoides, a xiphos, & chondros. A medicis appellatur corpus quoddam cartilagineum...

Chondros, [Chondros] Gall. Cartilage tendron, ou tendron. Ital. Cartilagineo...

Chondrosyndesmon, vocant constitutionem illam, quæ est ex ligamentis & cartilaginibus in homine...

Choramos, appellant utroque lingua sinus & cavitates. Choragium, Choragus, Choraulis...

Chorizonti, Geom. quoddam hominum sive terre in Perside, tantæ velocitatis, ut cervos comprehendat cursu...

Chordis, da, dum, Quod serotina fœtura natum est: [Chordis] ut Chordis agui, qui post tempus debitum nascuntur...

Chordis, da, dum, Quod serotina fœtura natum est: [Chordis] ut Chordis agui, qui post tempus debitum nascuntur...

Chordis, da, dum, Quod serotina fœtura natum est: [Chordis] ut Chordis agui, qui post tempus debitum nascuntur...

Chordis, da, dum, Quod serotina fœtura natum est: [Chordis] ut Chordis agui, qui post tempus debitum nascuntur...

Chordis, da, dum, Quod serotina fœtura natum est: [Chordis] ut Chordis agui, qui post tempus debitum nascuntur...

Chordis, da, dum, Quod serotina fœtura natum est: [Chordis] ut Chordis agui, qui post tempus debitum nascuntur...

Chorda, Gall. Corde à instrument de musique. Ital. Corda de gli instrumenti musicali...

Chorda, Gall. Corde à instrument de musique. Ital. Corda de gli instrumenti musicali...

Chorda, Gall. Corde à instrument de musique. Ital. Corda de gli instrumenti musicali...

Chorda, Gall. Corde à instrument de musique. Ital. Corda de gli instrumenti musicali...

Chordaplis, m. f. Gall. Ilhaque passion. Ital. Dolor di visiere, di fianco. Ger. Die Krantheit des Leibes...

Chordum, Vide CHORDVS. Chorea, reæ, Choraulis, Choreuma, Vide CHORVS...

Choriambus, m. f. Pes ex prima & ultima produdis, duabus mediis brevibus ut filiolis...

Choribus, sive Choreus, Pes, qui alio nomine dicitur Trochæus, constans ex duabus syllabis...

Chorobites, Pol. Zorannad studina.] pen. cor. Est regula longa circiter pedes xx, quæ habet transversaria aquarum librationibus dicata...

Chorocharista, Chorodidascalus, Chorofates, Vide CHORVS. Chorodanon, Spondylon apud Diosc. lib. 3. cap. 88...

Choroci, interpretantur sutores. Chortos, u. m. f. gramen in cõmune significat, sed præcipue sonnum...

Chorographia, f. p. Regionis alicujus particularis descriptio. Geographia verò, est totius terrarum orbis descriptio...

Chors, chortis, f. s. Varro.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chortalis, & Chorralis, pen. prod. ut Gallina chortalis, Columba. Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

Chorûs, u. m. f.] Ger. Ein Hof in einem haustein enggegendter oder enggegræneter Weerhof.]

